पूर्व्वोक्तगुणवैलक्षण्यद्योतनायाथोशब्दः। अभिज्ञाः खल्वग्निदेवताकमिदं नक्षत्रमित्येवं निन्दन्ति। तस्मिन्नक्षत्रे आदधानस्य यजमानस्य गृहान् सोऽग्निर्दाहुको' दहनशीलो भवति।

अथ निर्दोषं नक्षत्रं विधत्ते। 'प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत। ततो वै ते सर्व्वान्रोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। सर्व्वान्रोहान्रोहति' इति॥ रुह्यन्ते प्राप्यन्त इति रोहाः कामास्ते च यस्यां रुह्यन्ते सा रोहिणी। 'ऋध्नोत्येव' समृद्धो भवत्येव। समृद्धिरेव 'सर्व्वान्' इत्यनेन विशदीकृता॥

नक्षत्रान्तरं विधत्ते। 'देवा वै भद्राः सन्तोऽग्निमाधित्सन्त, [२] तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत्। ते पुनर्व्वस्वोरादधत। ततो वै तान् वामं वस्वपावर्त्तत। यः पुरा भद्रः सन् पापीयान्त्स्यात्। स पुनर्व्वस्वोरग्निमादधीत। पुनरेवैनं वामं वस्वपावर्त्तते। भद्रो भवति' इति। 'भद्राः' धनसम्पन्नाः 'आधित्सन्त' आधातुमैच्छन् धनगर्वेण श्रद्धाराहित्यादग्निः सम्यगाहितो न स्यात्। अनन्तरं तेन विकलानुष्ठानेन तदीयं 'वामं' वननीयं मणिमुक्तादिकं धनं तेभ्योऽपगतम्। ततः 'ते' देवाः श्रद्धालवो भूत्वा पुनर्वसू नक्षत्रौ तारकाविशेषौ यस्मिन् दिने चन्द्रेण युक्तौ तस्मिन् दिनेऽग्निं सम्यगाधाय तद्धनं पुनर्लब्धवन्तः। 'ततोऽप्यन्योऽपि पूर्व्वं धनिकः सन् केनापि निमित्तेन पश्चात् 'पापीयान् स्यात्' अत्यन्तनिर्धनो